

Bóg się rodzi

T: F.Karpiński ,
mel.: Mioduszewski 1838r

1. Bóg się ro - dzi moc tru - chle - je; Pan nie - bio - sów ob - na - żo - ny,
2. Cóż masz nie - bo nad zie - mia - ny, Bóg po - rzu - cił szczę - ście swo - je,
3. W nę - dznej szo - pie u - ro - dzo - ny, żłób Mu za ko - leb - kę da - no!

O - gień krze - pnie blask - ciem - nie - je; Ma gra - ni - ce Nie - skoń - czo - ny,
Wszedł mię - dzy lud u - ko - cha - ny, dzie - ląc z nim tru - dy i zno - je.
Coż jest, czym był o - bar - czo - ny? By - dło pa - ste - rze i sia - no.

Wzgar - dzo - ny o - kry - ty chwa - łą, Śmier - tel - ny Król nad wie - ka - mi,
Nie - ma - ło cier - piał nie ma - ło Że - śmy by - li win - ni sa - mi,
U - bo - dzy was to spot - ka - ło, wi - tać Go przed bo - ga - cza - mi,

a sło - wo cia - łem się sta - ło, i mie - szka - ło mię - dzy na - mi.

4. Potem i króle widziani
cisną się między prostotą
Niosąc dary Panu w dani:
Mirrę, kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało
Z wieśniaczymi ofiarami.
A Słowo ciałem....

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię
Błogosław ojczyznę miłą.
W dobrych radach, w dobrym bycie,
Wspieraj jej siłę swą siłą.
Dom nasz i majątność całą,
I wszystkie wioski z miastami.
A Słowo ciałem...